

יהודה ויזון

נְבוֹאָת אֶבְרָם שֵׁם הַגְּלִילִי – או – כ' זמירות לצון
בדבר שואת ערביי אירופה הממשמשת | היא
הד'ביחה [השחיטה] ה ג ד ו ל ה.

השמי הוא לעד אשם
לעד שם שמי לא ישרש.

בכסות ה-Peace & Love יונף שנית הצלב
שוב תתגלה הגיליוטינה בשם Égalité
וכל ה-Volk המבלק יטהר לאיש אחד ויחנער מתרדמת יובל.

.א

עוד מעט אירופה תתעורר לבקר קר, לרין קפוא, לשמש לבנה.
פעמוני הכנסיות ידנדנו בכל כפר ושלג בתולי יסגיר את מה שזר.

אירופה היא
לפני נתוח –
המנתח, היא עצמה

והממחים עוד חלוקים האם נולדה כף
או שמא זה דבק בה כשהיתה מעצמה:

זו מחלה אקזוטית, שרק לפושים יש
זהו חיידק אסיתי, נגיף-צהב-טורף
זוהי קללה עזתית, זה קבר פרעונים

ואיך בכלל אפשר שידבק בה איש נוצרי?

אירופה מתדיינת
ומעלה עֶשֶׂן לָבָן
היא לא בוחרת אפיפּיור חָדָשׁ
רק מחדישה את הכבֶּשֶׂן
וְכָל הַמוֹזְאוֹנִים עוֹמְדִים לְרִשׁוּתָהּ.

ב.

בְּרַחֲבוֹת פְּרִיז פּוֹסְעוֹת נְשׁוֹת-אֶהֱיִל
עַל פִּי הַפִּתְנוּהַ עַל כָּל פֹּאטְמָה לְעֻטוֹת חֲג'אב או בּוֹרְקָה
וְהֵן חוֹרְכוֹת אֶת מְדַרְכוֹת הָעִיר בְּקֶצֶב הַדְּרָבוּקָה.

מְחַמּוֹד פֶּתַח דּוֹכֵן קָטָן שֶׁל חוּמוֹס וּפְלֶאפֶּל
וַיֵּשׁ לוֹ גַּם שְׁנֹאֲרָמָה שֶׁם לְמַרְגְּלוֹת הָאֵיפֶּל

אֲחִיו הִגֵּר לְלוֹנְדוֹן, לֹא פָחוֹת, פֶּתַח שְׁלוֹשָׁה סְנִיפִים
אֲדָה הוּא מוֹכֵר גַּם פִּישׁ אָנְד צ'יפּס וּמְעַלִּים מְסִים

וּבֵן דוֹדָם, מְחַמּוֹד גַּם הוּא, נְעִים זְמִירוֹת וּמוֹאָזִין
בְּנֵה מְסַגֵּד בְּאוֹקְסֶפּוֹרְד סְטְרִיט וְהוּא שׁוֹרֵץ מְאֻמִּינִים
וְהוּא מְצֵא לוֹ בְּרִיטִית אֶסְלִית וְהֵם תְּכַף מִתְחַתְּנִים
אֲדָה אִם הִיא תֹאמֵר נְמַאֵס לִי הוּא יִשְׁבֵּר לָהּ תְּפִנִּים בְּשֵׁם אֱלֹהֵהּ
לֹא

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי

אֱלֹהֵהּ

וְאִשְׁהָךְ אֵין מְחַמּוֹד רְסוּלֵי אֱלֹהֵהּ.

יִשְׁבֵּר לָהּ.

וְאַחֲרוֹתוֹ בְּדִיסְלֶדוֹרְף
יִלְדָה שְׂבָעָה בָּנִים
וְזוֹ בְּרַכָּה שְׁאִין כְּמוֹתָהּ כְּשֵׁישׁ בְּטוֹחַ לְאִמִּי

והשכנות מרננות: היא מסתירה? הלומים
מתחת לחג'אב ולא עושה שפם.

ובעלה, מחמוד גם כן, עובד קשה, פועל בגין
זוה שורף באצבעות, הסיד, אף העקר שמשלמים במזמן
והוא בונה בתים לגרמנים ובתוף כף לילדיו עתיד, ואם ירצה אללה
אחד מהם יהיה שהיד, רופא או עורך דין
אף העקר שיסתובב בין יהודים.

ג.

תומאס מפחד להפנות את הגב
תומאס לא אהב כשמשאיירים אותם לבד
תומאס מעדיף את הספין אצלו ביד ושסעיד
ישטף את המחבת.

אלין אינה עוברת עוד ברבע הערבי
כשהיא חוזרת מעבודתה בערבים
פעם עוד עברה שם כשהיתה תמימה
אולם מאז אינה חובבת מין שלא בהסכמה ופייר נדקר
כי לא דבר פה
וזיגפריד מאשפז כי לא אנה להתכופף
ומארקו ואנטוניו צפים ברוביקון
כי דוחו לרשיות שלחסן אין דרכון

ובגורבגיה הנשים המירו את דתן
כי טוב עבד עבדקן
מסקסוני לבנבן.

ד.

אִירוּפָּהּ הִיא חוֹבֶקֶת כָּל
וְהִיא חִבְּקָה לְתוֹךְ קַרְבָּהּ
פֶּחַ עֲבוּדָה דִּי זוּל
מֵאַפְרִיקָה וּמְאַרְצוֹת עֶרֶב

וְהִיא חִבְּקָה כָּל כֶּף חֶזֶק
וְהִיא אֲמָרָה: אַתֶּם אֲנִי
אֶף הַיְלָדִים בְּגֵן יוֹדְעִים
אִם חִבְּרָם הוּא תִּימְנֵי
אוֹ לֹא.

וְהַהוֹרִים גַּם כֵּן: וּמִהֲבֵן שֶׁל הַשֵּׁכֶן תִּזְהָרִי
וְאַל תְּבִיאִי לִי הַבִּיטָה אֲנָשִׁים זָרִים.

ה.

יוֹסוּף נָסַע לְטִיּוֹל
וְחִזַּר עִם זֶקֶן גִּי'הִדִּיסְטִי
הוּא עֶכֶב לְתַחֲקוֹר וְתִשְׁאוּל
כְּנַהוּג בְּמִשְׁטֵר פְּשִׁיטִי

הוּא אוֹהֵד אֶת מִנְצֵ'סְטֵר סִיטִי
הוּא אֶסֶף מִן הַרְחוֹב תְּתוּל
יֵשׁ לוֹ צִלְצוּל שֶׁל הַפִּיקְסִיז
הוּא לְמַד תְּבַלָּה בְּקֵאבוּל.

יוֹסוּף אֲזַרַח לְתַפְאֲרָת!
תְּרִץ הַשׁוֹפֵט הַנְּאוּר
וְיֵשׁ לוֹ זֶקֶן שֶׁל גֶּבֶר
שְׂדוּקָא מֵתֵאִים לְקָר.

וְאֵין זֶה נְהוּג בְּאַרְצֵנוּ
לְעֶצֶר וְאַחַר כֵּן לְחֶקֶר –
וְדַאי לֹא אָדָם מְלַמֵּד
שְׂיֵשׁ לוֹ גִּישָׁה לְפִצְצוֹת.

.ו.

יֵשֵׁב בְּמִיּוֹרְקָה אֵימָאם
שְׁהֵטִיף לְדַרְכֵי הָאֶסְלָאם
הוּא לְמַד נְעָרִים שְׂכָאן כְּלָם כּוּפְרִים
וְחִבֵּר גַּם סְפָרִים בְּעֵנֶן

שְׂזָכוּ לְבִקְרַת אוֹהֶדֶת מְאוֹד בְּקֶרֶב חוֹקְרוֹת הַמַּגְדָּר.

.ז.

אֲדוּאֲרָד חוֹתֵם בְּלִשְׁכָּה
וְתִיכֶף נִגְמַר לוֹ הַזְמַן
הוּא כְּבָר נַעֲשֶׂה מְשֻׁגָע
מִמְחֶסוֹר מְמַשִּׁי בְּמִזְמַן

אֲדוּאֲרָד מְכַשֵּׁר לְהַפְלִיא
הוּא לְמַד כְּלִפְלֵה מַעֲשִׂית
וְיֵשׁ לוֹ תֵּאֵר שְׁלִישִׁי
אֶף אֵין לוֹ אֶף מַעֲסִיק

אֲדוּאֲרָד אֵינְנוּ אֶשֶׁם
הוּא נוֹלַד בְּאַרְצָן לֹא לוֹ
אַרְצָן גְּזֻלָּה שׁוֹב הַשָּׁמַי
שְׂאִינָה יִשְׁנָה בְּלִילוֹת.

ח.

אִירוּפָּה לֹא עוֹצֶמֶת עֵין כְּכֹר כְּמַעַט עֲשׂוֹר
הִיא מְלַקְטֶת חֲתִיכוֹת מִידֵעַ, אֲךָ הִיא חוֹשֶׁשֶׁת לַעֲשׂוֹת
אֶת מָה שֶׁכֹּכֵר עֲשֶׂתָּה וְהִיא יוֹדַעַת
שֶׁהִיא יוֹדַעַת לַעֲשׂוֹת

אֲךָ אֵי אֶפְשִׁי לָהּ עוֹד
וְהִיא בְּדַרְךָ לְאֶסוֹן

וְהִיא הַבְּשִׁילָה דִּי
וְחוֹבְתָהּ לְפָדוֹת.

אִירוּפָּה סְלָה מְסֻלוֹת שׁוֹב
בְּמִסְנָה שֶׁל עֲבוֹדוֹת תְּשֻׁתִית
וּבְלִילוֹת הִיא שׁוֹב עוֹרָמֶת סוֹלָלוֹת
עָפָר, וְתוֹתָחִים וְעוֹרְכֵי דִין.

וּמַעַל לְפֶל
הִיא מְגִיֶסֶת פְּרָשִׁים –
פְּתָאוֹם יְשָׁנָם סוֹסִים
מִנִּין בָּאוּ הַסּוֹסִים. הֵיכָן הָיוּ כָּל הַסּוֹסִים. אִיזוֹ מָאָה זוֹ עִם סוֹסִים וְעִם אֲלוֹת
בְּלִילָה.

ט.

עוֹד מְעַט אִירוּפָּה תְּתַעֲוֶרֶר לְשָׁמַי שָׂרָב
לְצָרִיחַ הַמְּסַנֵּד, לְקוֹל הַמוֹאֲזִין וְלִכְפוֹת זָהָב עֲגֻמוֹמִיּוֹת
וְרִיחַ תְּבִלִינִים.

אִירוּפָּה מְתַעֲוֶרֶרֶת לְמַרְקָמַת שֶׁל חוֹשִׁים
חוֹשִׁים לֹא לָהּ וְנִיחוּחוֹת קָדִים מְסֻהָרִים

שְׁהִבְקִיעוּ בְּמַתְקָם הַקְדָּמוֹנִי
אֶת כָּל בְּרִיחֵי הַשְּׁעָרִים

שׁוֹב קְסָרְקָסס כָּאן שׁוֹב דְּרִינְשׁ
שׁוֹב עַל אִירוּפָּה קָם כּוֹבֵשׁ – וְשׁוֹב נִכְפָּה עֲלֶיהָ חֲטָא
וְאֲדָן הַיִּבְשֶׁת כְּבָר מֵט לְהַתְמוּטֵט
וְהוֹלֵנְד
כְּבָר שׁוֹקֶעֶת.

אִירוּפָּה לֹא יוֹדַעַת אֵיךְ
אָבֵל הִיא כְּבָר יוֹדַעַת
זֶה הִיא אוֹ הֵם
זֶה הֵם אוֹ הִיא
וְשׁוֹב צְרִיךְ לְהִלָּחֵם עַל אֶרֶץ הַנּוֹצָרִים

וְשׁוֹב יֵשׁ לְהַדְבִיר
וְשׁוֹב יֵשׁ לְמַגֵּר

אֶת כָּל מַה שְּׁמֻכְבִּיד
אֶת כָּל מִי שֶׁהוּא גֵר.

י.

הַשְּׁמִי שֵׁם לֵב שְׁסָבִיב
יֵשׁ שְׁמִים טוֹבִים וְרָבִים
וְשְׁמִי אֶחָד הוּא רַק שְׁמִי
אֵךְ פְּמָה הֵם כְּבָר עֲרָבִים

וּכְמוֹ בִּיבְשֶׁת אַחֲרָת
מְקוֹם בּוֹ יֵשׁב לְפָנַיִם
בּוֹ מוֹלֵל חֲרוּזִים בְּשִׁשְׁרָת
עַל יָד קַעֲרַת תְּאֲנִים

נִבְעַ בּוֹ כְּמוֹ פְעַם הַרְגָשׁ
אוֹתָהּ נְבוֹאָה עֲתִיקָה
שְׁקוֹרָאת לּוֹ לְקוֹם וּלְרִשֵׁת
אֶת קַרְיַת הַהִתְיַקֵּן.

וְאֵין לוֹ שׁוֹם צִרְיָה בְּכַח
הוּא רַק צִרְיָה לְאַהֲבָה
כִּי אִירוּפָה כָּל כָּף דְּמוֹקְרַטִית
וּנְתוּנָה לְחֻסְדֵי הָרַב

מִי צִרְיָה כְּאֵן רוֹבָה אוֹטוֹמָטִי
כְּשֶׁאֶפְשֵׁר לְהַשְׁרִיץ בְּצִרוּרוֹת.

.יא.

בְּרִבְעֵי הָעֶרְבִי,
הָרַב שֵׁם עֶרְבִים
וְלֹא תִמְצָא בְּרַחוּב
שׁוֹם זֶכֶר לְחַזִּיר

הַבִּירָה לֹא נִשְׁפָּכֶת שֵׁם
אֵין לִיקָר עֲשָׂבִים
וְאֵין אֶפְלוֹ וִיִּסְקִי שֵׁם
אֲבָל יֵשׁ יָם כְּבָשִׂים

בְּפִתְהָ, בְּצִלְחַת, עִם שׁוֹם וְעִם צִזְיָקִי
עִם חוֹמוֹס אוֹ בְּלֶאֱפָה
סְבוֹת עַל עֲמוּדִים

זוֹ אֶרֶץ בְּתוֹךְ אֶרֶץ
וְלֵה שְׁפָה אַחֲרֵת
וּבְתוֹכָהּ הַשְׁרִיץ
מִשְׁחִיו אֶת הַסְּכִיץ.

יב.

בְּרֵכַע הַלְטִינִי
קִמְצָן לְבִנְטִינִים
מִפְגִּין בְּמִטְרָה
לְאַפְשֵׁר שְׁחִיטָה כְּשֶׁרָה.

מִנְגֵּד מִפְגִּינִים
תְּרִיסֵר סְטוּדֵנְטִים לְבָנִים
וּבְחוּרָה אַחַת שְׁחִרָה.

זְכוּת אָדָם! | זְכוּת חַיּוֹת!

זְכוּת הַדָּת! | הַדָּת שְׁטִיּוֹת!

וְאֵת כָּלֵם
מִכָּה הַמְשֻׁטְרָה.

יג.

הִיבְשֵׁת מִתְנַגֶּשֶׁת לְתוֹכָהּ
וְשׁוֹב נִשְׁמַע בָּהּ נִפְיָן הַתּוֹתַח
הַנוֹטֵר-דָּאָם נִפְלָה בְּכַת אַחַת
בְּנִיָן הַפְּרִלְמָנֵט הַשְּׁחַת
וּבְכִתֵי הָעֶרְבִים יֵשׁ חַג
יֵשׁ כְּכֶשׁ וְגַם יוֹגוּרֵט יֵשׁ
שְׁמֶן.

זוֹ מִכָּה לְתִירוֹת אֶךְ אַל חֲשֵׁשׁ
כִּי לְשֵׁרוֹת הַחֲשָׁאִי יִשְׁנָה תְּכִנִּית
אִיךְ לְסַלֵּק אֶת גּוֹזַע עֲמֵלָק

אִיךָ לַעֲשׂוֹת זֹאת
בְּלִי שֶׁהוּא נִרְגָּשׁ.

בְּמִסְנָה שֶׁל שְׁמוֹר אֲדָרִיכְלִי
נִשְׁמֵיִשׁ גְּטָאוֹת נְטוּשִׁים
נִשְׁתַּמֵּשׁ בְּשֵׁיטוֹת שֶׁל סְטָאֲלִין
וְנִמְטִיר עַל רֹאשׁוֹ טֶפְסִים.

נִיֶּסֶד מוֹסְדוֹת לְתִקּוֹן הָאָדָם
וְנִכְרִיז כְּכִיכּוֹל בְּתַמִּימוֹת
שֶׁאֲנִי בַעֲדָנִי אֵךְ גַּם בַּעֲדָם
וְנִקְרָא לְכֹל זֶה קִימוֹת.

וּבָשֵׁם מַעֲמַד הָאִשָּׁה
נִתְלַשׁ מִן הָרֹאשׁ תִּחְגָּ'אב
וְנוֹצִיא מִן הַחֶק אֶת הַבְּרִית

כִּי זֶה מְנַהֵג בְּרִבְרִי.

יד.

לַעֲרִבִי יֵשׁ מְדִינוֹת לְרַב
אַחַת עַל כָּל אֲרָגוֹן טְרוֹר
אַחַת עַל כָּל פְּלוֹג בְּדַת
אֵךְ הֵם כְּלָם אוֹתוֹ דְּבָר

שְׁחָרִים וּשְׁעִירִים
וּמִתְחַתְּנִים בְּגִיל צָעִיר
וְהֵם קָשִׁים שָׁם עִם נָשִׁים
וּפֹה וְשָׁם עוֹרְפִים רֹאשִׁים
בְּשֵׁם אֱלֹהָ
הֵם גַּם תּוֹלִים כָּל לְהֵט"ב

הַעֲרֵכִי הוּא מִחֻלָּה
לְלֹא מִרְפָּא
וְהוּא מוֹצֵץ אֶת שֵׁד אִירוּפָּה וְאִינוּ מִרְפָּה
כִּי הוּא מִרְגִּישׁ
כַּמָּה הַגּוֹף הַזֶּה רַפָּה
וּמֵה פְּשׁוּט
לְגַמֵּר אֶתוֹ עֲכָשׁוּ כְּשֶׁהוּא חָשׁוּף.

אֲזֵ לֹא יִקְרָה לוֹ שׁוּם דְּבָר
כִּי יֵשׁ לוֹ גַם לְאֵן לְחֹזֵר
וְהוּא יֵשׁוּב אֶל הַמְדָּבָר
וְאֲנַחְנוּ נַעֲזֹר לוֹ.

טו.

אִירוּפָּה מוֹצִיָּאָה לַפְּעַל פְּתָרוֹן סוֹפֵי חֲדָשׁ
הִיא פּוֹעֵלֶת עַל פִּי נֶהַל
עִם דְּגִשׁ עַל הַסְּבָרָה
הִיא אוֹמְרַת דְּבָרֵי נַעֵם
וּמְבַצְעַת הַדְּבָרָה

וְכָל אֲרָצוֹת עָרַב
מֵעַמִּידוֹת לְמַכִּירָה
אֶת שְׁתִּיקָתָן

שְׁקֵט חֲלָקִי שְׁוֵה טֶנֶק
שְׁקֵט מַחְלֵט – מִזְל"ט
שְׁקֵט כְּלָלִי שְׁוֵה סִיּוּעַ כְּלָכְלִי
וְאֲדִישׁוֹת
תְּמוּרַת פְּצָצוֹת שְׁפַג תְּקַפָּן.

טז.

זֶה אָנִי, אָחִי, מִן הַבּוֹר
קוֹרָא מִמְעֵי עֶפֶר
כָּאֵן קְבוּרִים רְכֻבוֹת
בְּשׁוֹר עָלַי בְּשׁוֹר

הוֹבְלָנוּ לְכָאֵן בְּלֵאט
בְּעֵד רְחוּבוֹת צָרִים
וְקִבְלָנוּ אֶת לֵיד
וְצוּוּנוּ לְחִפּוֹר קְבָרִים

וְחִפְרָנוּ לְאֵט
שְׁלֵא יִגְמַר
שְׁאוּלֵי עוֹד יִקְרָה לָנוּ גַם

שְׁמַחְמַד יְבוּא
וְיֵאמַר לְנוֹצְרִים
שְׁזֵה מִמֶּשׁ לֹא יִפְהַ.

אַךְ מַחְמַד לֹא בָּא.

יח.

הַגִּזְעַת הַשָּׁמַי הוֹלֵךְ וּפּוֹחַת בְּכֹל קִצְוֵי הַיִּבְשֶׁת
וּמִן הַמִּילִיוֹנִים נוֹתְרוּ מוֹזְאוֹנִים
וְכַמָּה אֲתָרֵי מוֹרְשֶׁת
שְׁיוּעִילוּ וְדַאי בְּשַׁעַה שְׁכּוֹזֹת לְעִידוּד הַתְּיָרוֹת הַמִּתְחַדְשֶׁת

זֶה יוֹתֵר מִשְׁתַּלֵּם מְטָרְבְּלִינְקָה וְאוֹשׁוּיץ
וְקַהֲל-הַיַּעַד גְּדוֹל פִּי עֶשֶׂר

הם יבואו לבקר אחת לשנה
ונודה שהיינו לא בסדר

ונשבת את חם לבם
ונסביר עד כמה חשוב
דו-שיח בין תרבויות
בין המואר לחשוף.

יט.

אירופה קטלה את הזרע
בפשה את הלח בקנה
מחשש לטהר הגזע
תקנה תקנות שפנגד

חקי האסלאם
ודברי הנביא
דרשות האימאם
ודם ערבי.

זה פחד קדמון שקם בה
זו פובית כפות מסגדים
היא סולדת מסחוג ועמבה
היא אלרגית למי ורדים.

היא הריחה בעמק בשרנו
שמץ של דם יהודי.

כ.

אִירוּפָּה קָמָה לְמוֹלֵד תְּדַשׁ
לְקוֹל פְּעֻמוֹנִים, לְמַקְהֵלוֹת הַחַג
לְמַחֲלָקֵי הָעֵתוֹנִים הַמְּבֹשְׂרִים

שְׁבָאֲחוּד הַכֹּל נִפְלָא.

יֵשׁ סַחַר וְזִכִּיּוֹת
וּמְעַל לְכָל שְׁלוֹם
וְהַתְּפוּסָה מְלֵאָה
בְּכָל הַמְּלוֹנוֹת

וְהַתְּרַבּוֹת פּוֹרְחַת

וּבְאַרְצוֹת הַגּוֹתִים
יֵשׁ פְּסָלִים עַל הַגְּנוֹת
וּבְצִרְפַּת הַמְּמַשְׁלָה לֹא נָחָה
וּמִתְמִידָה בְּחֵלוּפֵי זוּגוֹת.

וְהַמְּלִכָּה

יֵשׁ רַק אַחַת
הִיא אִם וְגַם אַחוֹת
וּבְקָרוֹב שׁוֹב סְבָתָא
וְאֵין לָהּ שׁוֹם סְמִכוֹת בְּמַמְלָכָה
אַבָּל הִיא מוֹעִילָה לְתִירוֹת
וְזוֹ סְבָה לְהַמוֹנִים לְצַהֵל בְּצוּתָא
וְזֶה מְחִישׁ
אֶת קְצָב הַיְצוֹר.

אִירוּפָּה סוּף-סוּף מְשַׁתְּרַרֶת
הוֹדוֹת לְנִסְיוֹן הָעֶבֶר

היא עֲשֵׂתָהּ זֹאת הַפְּעַם אַחֶרֶת
תּוֹךְ שְׁמִירָה עַל כָּלֵי הַמוֹסָר

היא לְמַדָּה שְׁפִת־יְחִוּת היא הַדְּרֹךְ
שְׁלֶעֶם לֹא אֶכְפֵּת מִן הַחֲטָא
שְׂאִישׁ לֹא זָקוּק לְצַנּוּרָה
אִם יֵשׁ פְּרִסּוּמוֹת בֵּין לְבֵין.

שני שירים

•

כְּלָבִים מְלוּיִם
נָשִׁים מְפָאָרוֹת

כְּלָבִים קְטָנִים
נָשִׁים עִם שְׁעָרוֹת זָהָב וְעִגְלֵי זָהָב
וְצִפְרֵי זָהָב

הב-הב

שָׁר כָּל כְּלָבִים שְׂכֻזָּה

נִשָּׂא עַל כַּפֵּי הָאִשָּׁה
מְאַמֵּץ לְחֻזָּה

מְכַשְׁשׁ בְּזָנָב מוֹל נָחַשׁ שֶׁהִפִּיף לְמַגָּף בְּחֵלוֹן רֶאֱוָה
כְּמָה קֶטָן
כְּכָה כְּלוֹ אֶהְבֶּה.

וּבְלִילָה כְּשֶׁהִיא מְתַנְנָה עִם גָּבֶר-גָּבֶר
שְׁאֵינִו מְעַנִּיק

הוא ממתין בין רגלי המטוה למעוף תחתונתה, שם הדביק-
הדביק הזב

התמוד.

שָׁמָּה יֵלֵק בְּתֵאֵוָה
זָכַר כְּלָבָה מִיְחָמָת.

היא אוהבת
את אותו הכלב
כבר שכעים שנה

כשהוא לועס לה את הגרב
היא קונה שמלה

כשהוא בורח
היא שורקת

כשהוא נובח
היא צועקת

כשאין לה חשק לטייל
אז היא זורקת לו מקל

כדי שיביא

והוא מביא

והיא אומרת לו מספיק

והם רבים.

כשהוא מרטיב לה את הכסת
היא כועסת ומכבסת

כשהוא מזריע את הכר
היא מאימת שיעקר

כְּשֶׁהִיא נִרְדָּמָת לְבָדָה
אִז הוּא נִשְׁכָּב שָׁם עַל־יָדָהּ

וְשׁוֹב

מְזַרְעֵ אֶת הַפֶּר.